

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af det radikale venstres medlem) har herefter ikke fundet anledning til at foreslå nogen ændring.

Et *mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) beklager, at der ikke har kunnet opnås enighed om en talmæssig ligestilling mellem landsrettens juridiske dommere og de søkyndige medlemmer med hensyn til søretlige straffesager. Denne ligestilling er rimelig dels under hensyn til, at de søkyndige medlemmer er i flertal i 1. instans (søretter), dels under hensyn til, at de søkyndige medlemmer også i landsretten deltager på lige fod med de juridiske dommere såvel i bevisbedømmelsen som i strafudmålingen og endelig under hensyn til, at den mildeste afgørelse vil blive lagt til grund — i lighed med domsmandssager — såfremt rettens medlemmer deler sig 3-3 . . .“

„Det har været drøftet, om man, som i lovforslaget, skal overlade til dommerne alene at bestemme, om handelskyndige skal tilkaldes, eller om det eventuelt skulle ændres til en obligatorisk medvirken eller medvirken efter partsbegæring. Under henvisning til, at der ikke er nogen praktisk trang til nogen videregående medvirken, idet en begrundet anmodning fra en part om tilkaldelse af handels-sagkyndige dårligt kan tænkes at blive afslået, har justitsministeren ikke set nogen grund til ændring. Denne vurdering har udvalget tilsluttet sig. . . .“

„Udvalget har fra justitsministeren fået stillet materiale, i form af en række indhentede erklæringer, til rådighed til belysning af spørgsmålet om det hensigtsmæssige i at indføre sagkyndige dommere ved behandlingen af sager inden for luftfarten. Justitsministeren har givet udtryk for, at spørgsmålet om medvirken af sagkyndige dommere på nye sagsområder må give anledning til principielle betænkeligheder af retsplejemæssig art, idet det må foretrækkes, at den fornødne sagkundskab stilles til rådighed i form af syn og skøn, således at parterne under proceduren kan anføre deres syn på, hvilke konklusioner man må drage af de sagkyndiges udtalelser, og således at det er klart for parterne, på hvilket grundlag afgørelsen er truffet. Justitsministeren har også henvist til det ringe sagsantal, der ville gøre en særordning upraktisk og samtidig gøre det vanskeligt at begrunde, at de langt talrigere færdselssager eller sager, der har deres udspring i jernbanedrift, ikke blev behandlet under medvirken af sagkyndige. Udvalget kan tilslutte sig justitsministerens vurdering, at der ikke for tiden er noget praktisk behov for en særordning. Man har derfor indtaget en afventende holdning til sagen, som bør kunne tages op ved en senere lejlighed, såfremt der skulle vise sig et behov. Man har ikke herved villet tage stilling til det principielle spørgsmål om det ønskelige i at indføre specialdomstole i udvidet omfang. . . .“

„Sø- og handelsretten i Københavns seniorat, præsident og vicepræsident har, støttet af Grosserer-Societets Komité, anmodet om bibeholdelse af den kongelige udnævnelse for de sagkyndige ved